

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti
žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2018 č. j. MMR-35531/2018-83/2272

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou doručenou soudu dne 15. 11. 2018 domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 25. 6. 2018, č. j. MSK 78529/2018. Tímto rozhodnutím krajský úřad neprominul žalobkyni dle § 41 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zmeškání lhůty k podání odvolání opomenutého účastníka řízení proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 22. 3. 2017, sp. zn. MUFO_S 723/2017.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že důvodem její žádosti ze dne 15. 2. 2018 o prominutí zmeškání lhůty byla skutečnost, že krajský úřad ve svém rozhodnutí č. j. MSK 164456/2017 ze dne 31. 1. 2018 zamítl její odvolání proti citovanému rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí jako opožděné, přičemž však nezmínil § 83 odst. 2 správního řádu, a to vzhledem k tomu, že kopie rozhodnutí byla žalobkyni poskytnuta dne 31. 5. 2017 stavebním úřadem bez poučení o možnosti podat v určené lhůtě odvolání. Žalobkyně má za to, že k prodloužení lhůty dochází přímo ze zákona, jestliže je poučení správního orgánu neúplné, neplatí základní lhůta dle § 83 odst. 1 správního řádu.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na napadené rozhodnutí a argumentaci, že ustanovení § 84 odst. 1 správního řádu upravuje odvolací lhůtu v případě neoznámení rozhodnutí, přičemž výslovně uvádí, že zmeškání tam uvedené lhůty nejde prominout. Toto ustanovení přitom neplatí pro účastníky řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu; žalobkyně však účastníkem podle § 27 odst. 1 správního řádu nebyla. Krajský úřad tedy postupoval zcela správně, pokud zmeškání lhůty neprominul. Posouzení otázky aplikace § 83 odst. 2 správního řádu není předmětem uvedeného odvolacího řízení.
4. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřila.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobkyně podala dne 16. 2. 2018 ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje žádost o prominutí zmeškání úkonu. Uvedla v ní, že krajský úřad svým rozhodnutím ze dne 31. 1. 2018 č. j. MSK 164456/2017 zamítl jako opožděné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 22. 3. 2017, sp. zn. MUFO_S 723/2017, který tento k žádosti stavebníka Ing. Š.J. vydal územní rozhodnutí o umístění stavby vodovodní přípojky a vnitřního vodovodu na pozemcích par. č. X, X, X, X a X v katastrálním území Nová Ves u Frýdlantu nad Ostravicí. Důvodem opožděnosti podle rozhodnutí krajského úřadu mělo být jeho podání po uplynutí 30ti denní lhůty podle § 84 odst. 1 správního řádu. Žalobkyně dále uvedla, že nebyla stavebním úřadem poučena o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí odvolání a běžela jí tak lhůta podle § 83 odst. 2 správního řádu. Jelikož krajský úřad žalobkyni zkrátil na jejich právech podle § 36 správního řádu, jedná se o překážku, kterou nezavinila a kterou nelze napravit jinak než podle § 41 správního řádu.
6. Usnesením ze dne 25. 6. 2018, č. j. MSK 78529/2018 krajský úřad neprominul zmeškání úkonu – podání odvolání opomenutého účastníka řízení podle § 41 odst. 7 správního řádu. Svůj postup odůvodnil výslovným zněním § 84 odst. 1 správního řádu, které vylučuje

prominutí zmeškání úkonu jak v případě subjektivní, tak v případě objektivní lhůty. Žalobkyně byla v předmětném řízení opomenutým účastníkem, nicméně z její strany při podání odvolání nebyla 30ti denní lhůta dodržena. K odvolání žalobkyně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Shledal správný postup krajského úřadu a ztotožnil se také s jeho odůvodněním

7. Podle ust. § 84 odst. 1 s. ř. osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.
8. Podle § 41 odst. 1, 2 správního řádu, navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit. Požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požadáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.
9. Žalobkyně namítá, že správní orgány měly aplikovat § 83 odst. 2 správního řádu s ohledem na to, že při seznámení se s předmětným rozhodnutím stavebního úřadu dne 31. 5. 2017 nebyla výslovně poučena o možnosti opravného prostředku. Tato námitka není důvodná. Krajský soud především přisvědčuje žalovanému, že předmětem přezkoumávaného řízení bylo striktně pouze posouzení podmínek aplikace § 41 správního řádu, tedy splnění podmínek pro prominutí zmeškání úkonu. Žádosti žalobkyně však nebylo možné vyhovět, neboť správní orgány vycházely z výslovného znění § 84 odst. 1 správního řádu, který prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání dle tohoto ustanovení výslovně vylučuje. Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí krajského úřadu, jsou tudíž zcela správná a vydaná v souladu se zákonem. Pokud se týče tvrzení žalobkyně, že v předmětném řízení vedeném u Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí měla být správním orgánem prvního stupně poučena o možnosti podat odvolání ve smyslu § 84 odst. 1 správního řádu, tedy do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, připomíná krajský soud, že se touto otázkou již podrobně zabýval v rozsudku ze dne 16. 1. 2019, č. j. 25 A 22/2018-35. V tomto rozsudku krajský soud uzavřel, že *„žalobkyně směřuje dva zcela odlišné instituty, mířící svým obsahem na odlišné situace. Ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu totiž upravuje postup v případě, že v oznámeném rozhodnutí poučení o odvolání zcela chybí, je neúplné nebo nesprávné. Oproti tomu § 84 odst. 1 správního řádu stanoví běh odvolací lhůty v případě, že účastníku řízení rozhodnutí není vůbec oznámeno (lhostejno, zda s ním bylo v průběhu správního řízení jako s účastníkem jednáno a rozhodnutí mu pouze nebylo oznámeno, či se jedná o případ tzv. opomenutého účastníka, tak jak je tomu v projednávané věci). Rozhodnutí správního orgánu se přitom oznamuje ve smyslu § 72 odst. 1 věta první správního řádu doručením stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. V případě žalobkyně však, jak vyplývá ze spisu, k doručení písemného vyhotovení rozhodnutí ze strany správního orgánu nikdy nedošlo. Žalobkyně se však dne 31. 5. 2017 zcela prokazatelně dozvěděla o vydání rozhodnutí a o řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, neboť k její žádosti jí byla vyhotovena fotokopie předmětného rozhodnutí. Je tedy nutné*

prisvědčit žalovanému, že od uvedeného dne žalobkyni běžela lhůta k podání odvolání v trvání 30 dnů. Z citovaných ustanovení správního řádu neplyne povinnost správního orgánu prvního stupně poučovat žalobkyni o možnosti si v uvedené lhůtě odvolání podat (je to vyloučeno již z povahy věci, neboť § 84 odst. 1 správního řádu vychází z toho, že rozhodnutí nebylo účastníku vůbec oznámeno).“ Krajský soud přitom nemá důvodu na těchto závěrech cokoli měnit.

10. Krajský soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
11. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 26. června 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu